

(uten bilder)

Ann Nduku
Wiehan de Jager
Leyla Tekül
tyrkisk / bokmål || nivå 3

Horoz ve Kartal
Høne og Ørn

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Horoz ve Kartal / Høne og Ørn

Skrevet av: Ann Nduku

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Leyla Tekül (tr), Finn Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Bir zamanlar Horoz ve Kartal arkadaşmışlar. Diğer kuşlarla birlikte barış içinde yaşıyorlarmış. Hiçbiri uymasını bilmiyormuş.

...

Det var en gang Høne og Ørn var venner. De levde i fred med alle de andre fuglene. Ingen av dem kunne fly.

Ve Kartal'ın kanatlarının gölgesi yere vurur vurmaz, Tavuk civcivlerini uyarırmış. "Açık ve düz yerlerden uzaklaşın." Ve onlar cevap verirlermiş. "Aptal değiliz ki elbette kaçacağız."

...

Når Ørns vinge kaster sin skygge på bakken, varsler Høne kyllingene sine: "Kom dere vekk fra den åpne plassen." Og de svarer: "Vi er ikke dumme. Vi skal løpe."

Bir gün ülkede kitlik olmuş. Kartal yemek bulmak için çok uzaklara kadar yürümek zorunda kalmış. Geri döndüğünde çok yorulmuş. "Yolculuk yapmanın daha kolay bir yolu olmalı!" demiş kartal.

...

En gang var det hungersnød i landet. Ørn måtte gå veldig langt for å finne mat. Hun var veldig trøtt da hun kom tilbake. "Det må være en lettere måte å reise på", sa Ørn.

Ertesi gün kartal geldiginde, Tavugu kumun içinde igneyi ararken görmüş, ama igne hâlâ yokmuş. Kartal da hıza asağıya doğru uçup civcivlerden birini kapmış. Ve götürmüş. Ondan sonra ne zaman kartal gelse, Tavugun kumu karıştırarak igne aradığını görmüş.

...

Da Ørn kom igjen dagen etter, så hun Høne som rotet i sanden, men ingen nål. Så Ørn stupte lynraskt ned, fanget en av kyllingene og dro av gårde med den. Siden den gang ser Ørn alltid at Høne roter i sanden etter nålen når hun dukker opp.

İyi bir gece uykusundan sonra, Tavuğun aklına parlak bir fikir gelmiş. Kuş arkadaşlarından dökülen tüyleri toplamaya başlamış. “Gel bu tüyleri birleştirip dikelim ve kendi kanatlarımızın üzerine ekleyelim,” demiş Horoz. “Belki daha kolay yolculuk yapmamızı sağlar.”

...

Etter en god natts søvn fikk Høne en lys idé. Hun begynte å samle sammen fjær som hadde falt fra alle fuglevennene deres. “La oss sy dem fast utenpå fjærene våre”, sa hun. Kanskje det blir lettere å reise da.

“Bana bir gün izin ver,” diye yalvarmış Tavuk. “Sonra kanadını tamir edip gene yemek aramak için uçarsın.” “Sadece bir gün ama,” demiş Kartal. “Eğer iğneyi bulamazsan karşılığında civcivlerinden birini alırım.”

...

“Gi meg bare en dag”, bønnfalt Høne Ørn. “Så kan du reparere vingen din og finne mat igjen.” “Bare én dag til”, sa Ørn. “Finner du ikke nålen må du gi meg en av kyllingene dine som betaling.”

Köyde dikîş ignesi sadece kartal'da varmış, böylece ilk o dikmeye başlamış. Kendine çok güzel iki kanat dikip yükselere çıkarak Tavuğun üzerinden uçmuş. Tavuk igneyi ödünç almış ama dikerken yorulmuş. İğneyi dolaba koyup mutfağa çocuklarına yemek hazırlamaya gitmiş.

...

Det var bare Ørn i landsbyen som hadde en synål, så hun begynte først å sy. Hun lagde seg et par nydelige vinger og fløy høyt i sky. Høne lånte nålen, men ble fort trøtt av å sy. Hun la nålen i skapet og gikk for å lage mat til barna sine.

Saatler sonra kartal geri dönmüş. Yolculuğu sırasında bollaşan bazı tüylerini sağlamlaştırmak için iğneyi geri istemiş. Tavuk dolaba bakmış. Mutfağa bakmış. Bahçeye bakmış. Ama iğneyi hiç bir yerde bulamamış.

...

Senere den ettermiddagen kom Ørn tilbake. Hun ba om nålen for å feste noen fjær som hadde løsnet på turen. Høne lette i skapet. Hun lette på kjøkkenet. Hun lette på gårdsplassen. Men nålen var ikke å se noen steder.

Ancak diğer kuşlar Kartal'ın uçuşunu görmüşler. Onlar da kendilerine kanat yapabilmek için Tavuk'tan iğneyi ödünç vermesini istemişler. Az sonra gökyüzü uçan kuşlarla dolmuş.

...

Men de andre fuglene hadde sett Ørn som fløy av gårde. De ba Høne om å få låne nålen for å sy vinger til seg selv også. Snart fløy det fugler overalt under himmelen.

Son kuş ödünç iğneyi geri getirdiğinde Tavuk evde değilmiş. İğneyi çocukları almış ve onunla oynamaya başlamışlar. Yorulduklarında da iğneyi kumun üstünde bırakmışlar.

...

Da den siste fuglen leverte tilbake nålen de hadde lånt, var ikke Høne der. Så barna hennes tok nålen og begynte å leke med den. Da de ble lei av å leke, lot de nålen ligge igjen i sanden.